

- GRENZENLOOS -

Emigratie *magazine*

Editie
49
jan
2026

**Hét magazine voor wie wil
wonen, werken en leven in
het buitenland!**

– GRENZENLOOS –

Emigratie magazine

Nieuw jaar, nieuwe kansen.

Eric Jan van Dorp

Uitgever

Januari voelt voor veel mensen als een streep onder wat was en een open deur naar wat kan komen. Dingen veranderen snel tegenwoordig. In de wereld, in je werk, in je plannen. En soms ook in jou zelf.

Juist daarom is dit een maand waarin je opnieuw kijkt naar wat je echt wil. Misschien wil je meer rust, of meer ruimte of vaker de zon zien. Gewoon een leven dat beter past bij jou als persoon.

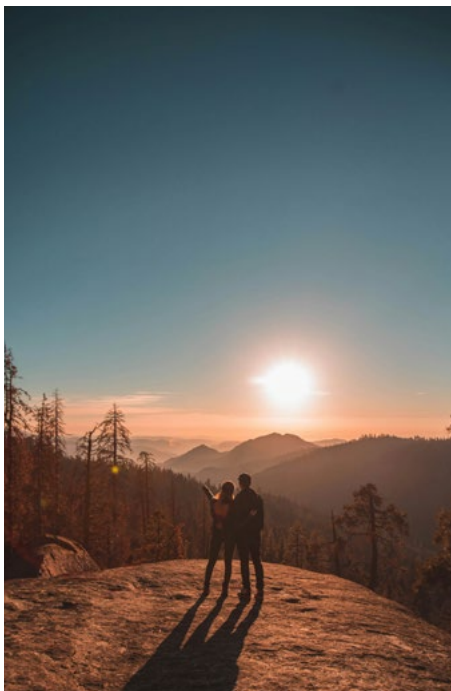
Bij sommigen leidt die frisse blik naar een concreet besluit. Dit jaar ga ik het doen!

Dat dit leeft, merken wij elk jaar opnieuw. In januari zien we stevast een duidelijke toename in de verkoop van onze emigratieboeken en in het aantal bezoekers van Grenzenloos.nl. Mensen willen zich voorbereiden. Inlezen. Weten waar ze aan toe zijn. Met een gerust gevoel vertrekken.

Met dit Emigratie-magazine hopen we je daarbij te helpen. Ter inspiratie en informatie. En misschien ook als dat laatste zetje dat nodig is.

Succes en veel leesplezier!

deze maand:

4

Welk emigratieland past bij mij?

6

Is jouw relatie relatieproof?

10

De beste plek in Portugal bestaat niet

14

Bij een emigratie neem je altijd jezelf mee

16

Waar in Zweden wonen de meeste Nederlanders?

20

Ben je als emigrant nog welkom in Spanje?

24

Wat voor aandoening is heimwee?

26

Voorkom een cultuurschok(je) in Hongarije

28

Denemarken: huizen onder een ton

35

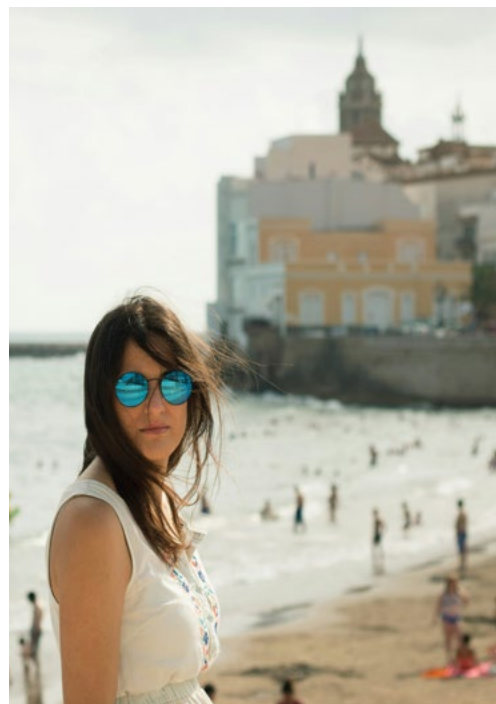
Boek van de maand: Een jaar in de Auvergne

36

Hoe kies ik het juiste verhuisbedrijf?

38

Recept van de maand: Haggis (met neeps & tatties)

Welk emigratieland past bij mij?

Door Eric Jan van Dorp

Welk emigratieland past bij mij? Ik krijg deze vraag al jaren. Soms voorzichtig gesteld, soms heel direct. Wie serieus nadenkt over emigreren, komt daar altijd uit. En bijna altijd te snel. Want wie alleen zoekt naar een land, mist het grotere verhaal. Emigreren begint niet met een kaart, maar met zelfonderzoek.

In dit artikel neem ik je stap voor stap mee langs alle componenten die samen bepalen of een land bij je past. Niet als checklist, maar als logisch geheel. Precies zoals ik dat ook uitwerk in mijn boek *Succesvol emigreren*, waarin ik deze thema's verder verdiep met voorbeelden uit de praktijk.

Waarom wil je eigenlijk weg?

De eerste vraag wordt vaak overgeslagen, maar dat is zelden verstandig. Waarom wil je weg uit Nederland? Wat hoop je elders te vinden dat je hier mist of net te weinig hebt. Meer rust, ruimte, zon? Of juist minder regels en minder verwachtingen?

Ik zie regelmatig mensen vertrekken vanuit frustratie. Dat werkt zelden goed. Weggaan van iets is iets anders dan ergens naartoe bewegen. Als je niet helder hebt wat je zoekt, neem je onvrede gewoon mee. Dan verandert het decor, maar niet het gevoel. Een land kan veel zijn, maar het kan geen leegte opvullen die je niet onder woorden hebt gebracht.

Kies geen land, maar een levensstijl

Een land is geen product. Het is een context. Het juiste land sluit aan bij hoe jij wilt leven. Hoe ziet je ideale dag eruit. Hoe belangrijk is voorspelbaarheid voor je. Hoeveel improvisatie kun je verdragen. Hoe ga je om met regels, met bureaucratie en met culturele verschillen.

In Noord-Europa draait veel om structuur, planning en vertrouwen in systemen. In Zuid-Europa speelt het leven zich relationeler af en is flexibiliteit dus vanzelfsprekender. Centraal Europa zit daar vaak tussenin, met meer traditie en minder internationalisering. Dat zijn geen betere of slechtere modellen. Ze passen alleen bij verschillende mensen.

Taal is geen detail maar een sleutel

Taal is één van de meest onderschatte factoren bij emigreren. Je kunt je redden met Engels, soms jarenlang. Maar redden is iets anders dan meedoen. Zonder taal blijf je dus afhankelijk. Van anderen, van vertalingen, van toevallige hulp.

Wie bereid is een taal echt te leren, krijgt er een wereld voor terug. Sociale contacten, begrip van cultuur, toegang tot werk en voorzieningen. Wie dat niet wil of kan, moet daar eerlijk over zijn. Dat beperkt je keuzes, maar voorkomt teleurstelling. In landen als Zweden of Denemarken kun je met Engels ver komen, maar ook daar blijft de lokale taal de sleutel tot echte integratie. In Zuid-Europa is taal vaak sneller noodzakelijk dan mensen vooraf denken.

Europa of verder weg

Dan komt de vraag die alles kantelt. Welk emigratieland past bij mij? Blijf je binnen Europa of ga je verder weg. Dat gaat niet alleen over afstand. Het gaat over mentale nabijheid. Binnen Europa blijf je in een herkenbaar juridisch (binnen de EU) en sociaal kader. Zorg, pensioen, bereikbaarheid en familie blijven relatief dichtbij.

Buiten Europa wordt emigreren vaker een breuk. Andere regels, andere systemen, vaak visa-afhankelijkheid. Dat kan vrijheid geven, maar vraagt ook meer loslaten. Voor sommige mensen is dat pre-

cies wat ze zoeken. Voor anderen blijkt het zwaarder dan gedacht.

Binnen Europa maakt richting uit

Europa is geen eenheid. In Noord, Zuid en Centraal verschillen mentaliteit, tempo en verwachtingen. Noord-Europa is voorspelbaar en georganiseerd, maar sociaal vaak gereserveerd. Zuid-Europa is warmer en socialer, maar minder strak geregeld. Centraal Europa, met landen als Hongarije of Oostenrijk, combineert stabiliteit met traditie en vraagt aanpassing aan een sterk lokale cultuur.

Werk, inkomen en realisme

Hoe verdien je je geld. Online, lokaal, of helemaal niet meer. Dit is een breekpunt. Een lager kostenpeil lijkt aantrekkelijk, tot je ook lokaal je inkomen moet verdienen. Wie een extern inkomen heeft, ervaart landen vaak anders dan wie afhankelijk is van de lokale arbeidsmarkt. Dat vraagt eerlijk rekenen en vooruitdenken, niet romantiseren.

Zit je op één lijn met je partner?

Emigreren is zelden een solo-project. Als je een partner hebt, moet je niet ongeveer hetzelfde willen, maar exact. De afstand tot Nederland. Jullie houding tegenover taal. Dezelfde tolerantie voor onzekerheid. Ik zie te vaak dat mensen pas na emigratie ontdekken dat ze iets anders bedoelden met hetzelfde plan. Het gesprek hierover moet vóór vertrek gevoerd worden. Niet één keer, maar vaker. Emigreren legt verschillen bloot die in Nederland nog onzichtbaar waren.

Het juiste emigratieland bestaat niet

Welk emigratieland past bij mij? Het perfecte land bestaat niet. Elk land vraagt iets van je. Aanpassing, geduld, flexibiliteit. De vraag is niet of een land ideaal is, maar of het past bij wie jij bent en hoe jij wilt leven. Daarom werk ik niet met lijstjes van beste landen, maar met betere vragen. Over jou, je leven, je relatie en je verwachtingen. Wie die vragen serieus neemt, vergroot dus de kans dat emigreren geen vlucht wordt, maar een duurzame keuze.

Is jouw relatie relatieproof?

10 vragen om dat te checken

Door Eric Jan van Dorp, Auk Dijkstra en Annemies Gort

Wanneer je gaat emigreren met z'n tweeën is het enorm belangrijk dat jij én je partner volledig achter het plan staan. Als één van jullie eigenlijk liever niet weg wil, en alleen maar instemt om de ander te plezieren, dan kun je er gif op innemen dat de mooie droom vroeg of laat uiteenspat. Mijn advies: ga nooit emigreren als je relatie niet stabiel is.

Wat ook nog wel eens voorkomt, is dat stellen een emigratie willen gebruiken om een relatie nieuw leven in te blazen. Als een soort therapeutisch wondermiddel. Vergelijkbaar met: "laten we maar een kind nemen, dan komt het wel goed tussen ons." Ook dan kun je er bijna zeker van zijn dat het misgaat. Bij een emigratie geldt: je vindt je partner echt niet aardiger in Barcelona dan in Bussum en je partner zal zich echt niet minder aan jou ergeren in Milaan dan in Maassluis. Je neemt jezelf altijd mee bij een emigratie en hetzelfde geldt voor de irritaties en patronen in je relatie.

Maar hoe kom je erachter of jullie relatie emigratieproof is? Laten we daarvoor de hulp inroepen van mensen die er verstand van hebben.

Auk Dijkstra en Annemies Gort schreven het boek *Het eerste jaar is alles opwindend*, met als ondertitel *Over wat een emigratie doet met je relatie*. In het boek komen zowel deskundigen als emigranten aan het woord. Als jij samen met je partner emigratieplannen maakt, is dit echt een aanrader. Je kunt het bestellen via Grenzenloos.nl of gewoon via elke online boekwinkel.

Dijkstra en Gort openen met een checklist die jou en je partner al een heel eind op weg kan helpen. Niet als een test waar een eindcijfer uit rolt, maar als een serie vragen die je dwingen om eerlijk te kijken naar jullie plannen en jullie dynamiek.

Check 1: hebben jullie een spaarpot?

Emigreren is zwaar als je elk dubbeltje moet om-draaien, zeker als je in Nederland gewend bent aan een regelmatig inkomen. Marlene uit Lapland zegt het heel simpel: "We zouden het samen een stuk makkelijker hebben als we geen geldzorgen hadden." Andere stellen in het boek zijn daar net zo duidelijk over. Geldzorgen verpesten je emigratie en je relatie. Het advies is daarom helder. Ga pas emigreren als je het financieel tenminste één jaar kunt uitzingen.

Check 2: hebben jullie al eens samengewerkt?

Veel stellen starten in het buitenland een camping, een bed and breakfast, een restaurant of een ander bedrijf. Van de ene op de andere dag ben je dan niet alleen partners, maar ook collega's. Dat klinkt romantisch, maar dat is het lang niet altijd. Hans uit Noorwegen zegt achteraf: "Op een gegeven moment praat je nergens anders meer over. Je vergeet je liefdesrelatie. We waren collega's geworden." Toch kan het ook wél goed uitpakken als je samen de schouders eronder zet. Maar dan helpt het als je al positieve ervaring hebt met samenwerken, of als jullie allebei realistisch inschatten dat dit leven jullie ligt.

Check 3: hebben jullie kinderen of een kindervens?

Een kind legt druk op je relatie, zeker de eerste. Als je in het buitenland kinderen krijgt, is dat dubbel zwaar. Het advies van jonge ouders in het boek is opvallend eensgezind. Regel zo snel mogelijk een oppas. Niet "ooit", maar meteen. Heb je al kinderen, dan blijkt dat jonge kinderen zich meestal snel aanpassen. Maar bij pubers ligt het anders. Emigratiecoach Gwenda zegt: "Mensen met pubers zie ik uiteindelijk niet emigreren." De boodschap

is duidelijk. Hoe ouder de kinderen, hoe meer je relatie én je gezin wordt getest.

Check 4: willen jullie allebei even graag?

Als de één “altijd al heeft willen emigreren” en de ander niet, dan komt dat vroeg of laat terug. Zeker op het moment dat het even tegenzit. En dat moment komt sowieso. Wil ging mee met haar man, die ontwikkelingswerk deed, omdat ze verliefd was. Toen ze later aangaf dat ze liever weer in Nederland wilde wonen, liep hun huwelijk op de klippen. De conclusie is niet gezellig, maar wel eerlijk. Ga alleen als jullie allebei echt willen emigreren.

Check 5: zijn jullie gewend om samen te praten?

In vrijwel elk interview geven mensen hetzelfde antwoord op de vraag hoe ze hun relatie goed houden. Praten, praten, praten. Claudia uit Zweden zegt: “Net zo lang tot het is opgelost, anders blijft het sudderen.”

Expatbegeleider Gabrielle geeft een slimme tip. Bespreek de moeilijke dingen als je samen uit eten gaat en de sfeer goed is. En als je niet gewend bent om te praten? Oefen dan vóór vertrek. Maak van je hart geen moordkuil. Emigreren vergroot alles uit, ook stiltes.

Check 6: hebben jullie al eens een zware tijd meegemaakt?

Veel stellen in het boek vertellen dat hun relatie in het buitenland echt op de proef werd gesteld. De meesten komen er samen goed uit, zeker als ze in Nederland al eens voor hete vuren hebben gestaan. John uit Italië zegt: “We zijn negen jaar bezig geweest om zwanger te worden en dan ken je elkaar al in een zeer moeilijke situatie. Dat scheelt.” Het helpt om te weten hoe jullie reageren als het moeilijk wordt. Als je dat van elkaar weet, ben je minder verrast als het gebeurt.

Check 7: zou je samen op een onbewoond eiland willen zitten?

In het begin heb je vaak weinig contacten. Je zit 24 uur per dag op elkaars lip. John formuleert het mooi: “Je bent elkaars boei.” Maar wil je jouw partner als boei? Elliëtte had het zwaar toen ze met haar man meeking naar Griekenland, maar ze heeft nooit aan hem getwijfeld. “Als ik iemand mocht meenemen op een eenzaam eiland dan zou ik voor Michel kiezen.” Gabriëlle zegt daarom: “Ga alleen emigreren als je partner je beste vriend is.”

Check 8: ken je de verborgen agenda van je partner?

Soms ontdek je pas in het nieuwe land dat je partner een verborgen agenda had. Emigreren blijkt dan een manier om de ander aan zich te binden, om een kinderwens door te drukken of om ontevredenheid over Nederland te dempen. Dit zijn lastige gesprekken. Maar ze zijn beter vóór vertrek dan erna. Probeer te achterhalen wat de verborgen agenda is van je partner en heb ook het lef om eerlijk te zijn over de jouwe.

Check 9: hebben jullie allebei werk?

Een relatie komt onder druk te staan als de één een baan heeft, nieuwe contacten opdoet en onderdeel wordt van een nieuwe wereld, terwijl de ander thuis zit. De kans op succes is groter als jullie allebei een baan hebben. En als dat niet lukt, zit de sleutel vaak in een ondernemende instelling. Edith uit Afrika zegt het helder: “Als ik werk heb, gaat het

met mij en met ons goed.” Zorg dus dat jullie allebei perspectief hebben. Een baan, een project, vrijwilligerswerk, een studie. Iets.

Check 10: hebben jullie een relatietherapeut?

Een emigratie kan voelen als verliefd worden. Alles kan ineens weer. Maar naarmate het plan vordert, merk je ook dat je steeds meer op elkaar bent aangewezen. Dan ontdek je dat jullie er verschillend mee omgaan. Elliëtte zegt: “Ik hoor weleens mensen zeggen: we gaan uit elkaar, het werkt niet meer. Dan denk ik: wat heb je eraan gedaan?” Zij en haar man hebben hulp gezocht bij een gesprekscoach en dat heeft hen verder geholpen. Het advies is simpel. Heb respect voor jullie verschillen. Praat erover. En kom je er samen niet uit, zoek dan hulp. Dat is geen drama, dat is onderhoud.

Wanneer je op meerdere vragen eigenlijk geen eenduidig antwoord kunt geven is mijn advies: werk eerst een tijd (denk minimaal in maanden) aan je relatie, beantwoord daarna deze check-vragen nog een keer. Staan jullie er dan beter in, pak dan je emigratieplannen weer op.

Het boek *Het eerste jaar is alles opwindend* van Auk Dijkstra en Annemies Gort is natuurlijk te bestellen op Grenzenloos.nl en via elke willekeurige online boekhandel zoals Bol.com.

De beste plek in Portugal bestaat niet (maar jouw beste plek wel)

Door Eric Jan van Dorp

Iedereen die naar Portugal wil verhuizen, stelt vroeg of laat dezelfde vraag: wat is de beste plek om te wonen? Ik snap die vraag heel goed, want je wilt het in één keer goed doen. Je hebt geen zin om na een paar maanden te concluderen dat je eigenlijk op de verkeerde plek bent beland, terwijl je net je energie, tijd en spaargeld in die verhuizing hebt gestoken.

Toch begint het echte antwoord bijna nooit met de kaart van Portugal. Het begint met jouw leven. Niet met je droomleven, maar met je dagelijkse leven. Hoe jij je dagen graag doorbrengt, hoeveel mensen je om je heen wilt hebben, en of je vooral energie krijgt van reuring of juist van rust. Portugal is namelijk een prachtig land, maar het is ook een land met grote verschillen. De ene plek voelt als een internationale bubbel waar je binnen een week aanspraak hebt bij de koffie, terwijl je op een andere plek vooral tijd nodig hebt om je draai te vinden, juist omdat het er zo lokaal en stil kan zijn.

In dit artikel combineer ik drie soorten informatie. Ik heb gekeken naar regio's die vaak terugkomen in overzichtslijstjes over "beste plekken om te wonen", zoals bij *Idealista.pt*, dat zich baseert op expat-ervaringen en factoren zoals kosten, zorg, weer, veiligheid en gezinsleven. Daarnaast heb ik gekeken naar wat je tegenkomt op professionele onroerend goedsites, die vaak veel duidelijker laten zien waar expats uiteindelijk echt gaan wonen en waarom. En ten slotte neem ik ervaringen mee uit gesprekken met emigranten en uit wat ik zelf heb gelezen door de jaren heen, terwijl ik rondstruinde op emigrantenfora en expatfora. Niet alleen Nederlandse, maar ook Engelstalige communities, waar mensen vaak verrassend eerlijk vertellen wat ze fantastisch vonden en waar ze zich juist op verkeken hebben.

Als je die bronnen naast elkaar legt, ontstaat er iets dat veel nuttiger is dan een lijstje met plaatsnamen. Je krijgt gevoel bij het type plek dat het beste bij jou past.

Stadsleven: voor mensen die energie krijgen van beweging

Sommige emigranten knappen op van reuring. Je vindt het prettig als er altijd wel iets gebeurt. Je wilt kunnen kiezen uit restaurants, koffietentjes, cultuur en mensen om je heen. Misschien werk je online, misschien zoek je werk ter plekke, maar in beide gevallen helpt het als je woont op een plek waar je vanzelf meer mogelijkheden tegenkomt. Voor dit type mens zijn Lissabon en Porto vaak logische opties.

Lissabon is groot, internationaal en praktisch. Het is een stad waar je relatief makkelijk je weg vindt, juist omdat er al zoveel expats wonen. De website *Idealista.pt* noemt Lissabon populair bij expats en digital nomads en wijst op coworkingmogelijkheden en de kansen op werk in sectoren die zich op een internationale markt richten. Tegelijk is het goed om realistisch te blijven. De stad is duurder dan veel andere plekken in Portugal en de drukte is niet voor iedereen een pluspunt. In veel verhalen lees je dat mensen er snel landen, maar dat ze na een jaar soms óók verlangen naar iets rustigers, omdat het tempo hoog ligt.

Porto is voor veel mensen een prettig alternatief. Het is een echte stad, maar compacter dan Lissabon. *Idealista.pt* noemt Porto betaalbaarder dan Lissabon en aantrekkelijk voor gezinnen, met de kanttekening dat het centrum toeristisch kan zijn en dat de winters kouder zijn dan mensen verwachten als ze “Portugal” vooral met zon associëren. In expatervaringen komt Porto vaak naar voren als een stad met een eigen karakter, waar je sneller het gevoel krijgt dat je in een Portugese stad woont en niet alleen in een expatwereld.

Als jij in Nederland gelukkig wordt van stedelijk leven, dan zit je in deze categorie goed. Maar als jij juist rust zoekt en je hoofd snel volloopt van drukte, dan moet je niet denken dat je “wel aan Lissabon went”. Sommige mensen doen dat, anderen worden er juist moe van.

Wel voorzieningen, maar geen metropool

Er is ook een grote groep emigranten die wél een stad wil, maar niet zo’n stad waar je elke dag het gevoel hebt dat je midden in een toeristische stroom leeft. Je zoekt vooral gemak en normaliteit. Je wilt een ziekenhuis in de buurt, goede scholen, een station en genoeg winkels, maar je hoeft niet per se elk weekend naar een tentoonstelling of een hippe foodhall.

Dan kom je uit bij steden als Braga en Coimbra.

Braga wordt door *Idealista.pt* genoemd als een betaalbare stad met veel historie en een levendig karakter. De ligging is ook aantrekkelijk, omdat je niet te ver van de kust zit en je richting het noorden én richting Spanje goede opties hebt. Wat je in de praktijk vaak ziet, is dat mensen Braga kiezen omdat het nog “echt Portugees” voelt, terwijl je toch alles bij de hand hebt. Er staat wel een belangrijke nuance bij: er wordt minder Engels gesproken. Dat is niet erg, maar het betekent wel dat jij sneller stappen moet zetten met de taal als je echt mee wilt doen.

Coimbra heeft weer een andere sfeer. Het is een studentenstad, en dat geeft energie. *Idealista.pt* benoemt de goede verbindingen en het feit dat de stad levendig blijft door de universiteit. Tegelijk zit je verder van de kust en kun je het weer als wisselvalliger ervaren dan in het zuiden. In emigrantenverhalen lees je vaak dat Coimbra prettig is voor mensen die niet in de expatdrukte willen zitten, maar wel een stad willen waar je niet alles zelf hoeft uit te vinden.

Deze categorie past vaak goed bij mensen die zich willen settelen, zonder dat het voelt alsof ze elke dag in een ansichtkaart wonen.

Charmant en overzichtelijk: klein genoeg om thuis te worden

Sommige mensen zoeken geen groot, maar vooral “leuk”. Een plek die sfeer heeft, waar je je na een paar weken herkent in de straat en waar het le-

ven overzichtelijk voelt. Je wilt je dagelijkse rondje kunnen lopen, een vaste bakker hebben en het gevoel krijgen dat je ergens bij hoort.

Aveiro is zo'n stad die vaak genoemd wordt als aantrekkelijke middenweg. *Idealista.pt* benadrukt de ontspannen sfeer en de charme, met de toevoeging dat het authentiek aanvoelt en minder op expats leunt. Dat merk je ook meteen in het dagelijks leven. Je wordt hier niet overal in het Engels geholpen, en dat is voor veel mensen precies de bedoeling. Als jij graag sneller “tussen de Portugezen” zit, dan kan een plek als Aveiro je veel geven.

Dit zijn vaak de plekken waar je je sneller thuis voelt dan je vooraf had gedacht, juist omdat het leven er niet te groot en niet te klein is.

Zon en zee: de Algarve, maar dan met realistische verwachtingen

De Algarve staat hoog op het wensenlijstje van veel emigranten. Dat is logisch. Zon, zee, buitenleven, terrasjes en een ontspannen sfeer. Maar in gesprekken met emigranten en op expatfora zie je ook vaak dat mensen pas later ontdekken dat de Algarve niet één ervaring is. Het hangt sterk af van waar je precies woont.

Sommige plekken voelen in de zomer als een bruisende badplaats en in de winter als een halflege filmset. Andere plaatsen zijn juist verrassend lokaal, ook al zitten ze in een regio die veel toeristen aantrekt. Het helpt enorm als je vooraf al weet of jij een plek zoekt die “altijd leeft”, of dat jij juist blij wordt van rust buiten het seizoen.

Idealista.pt noemt Portimão als een populaire plek aan de Algarve, met strand en een relaxte sfeer. Maar er staat ook een praktische kanttekening bij: het openbaar vervoer is er minder goed, waardoor je in het dagelijks leven vaak een auto nodig hebt. Dat klinkt klein, maar het is precies het soort detail dat bepaalt of jij je vrij voelt, of juist afhankelijk. Als jij het fijn vindt om veel buiten te zijn en je houdt van licht en ruimte, dan kan de Algarve fan-

tastisch zijn. Maar kies bewust, want “de Algarve” is te vaag om als plan te gebruiken.

Eilandleven: prachtig, maar je moet er wel bij passen

Voor sommige mensen is het eilandleven dé droom. Madeira en de Azoren komen vaak terug in lijstjes, en dat is niet voor niets. Het is er mooi, groen en in sommige opzichten voelt het als een wereld op zichzelf.

Idealista.pt noemt Funchal op Madeira als veilig en gezinsvriendelijk en ziet het als een plek waar je comfortabel kunt wonen, met als kanttekening dat het eilandgevoel soms ook isolerend kan zijn en dat werkmogelijkheden beperkter kunnen zijn. Voor Ponta Delgada op de Azoren wordt een vergelijkbaar beeld geschetst: prachtig en schoon, maar ook afgelegen, met minder banen en een openbaar vervoer dat niet altijd even praktisch is.

Wat ik in ervaringen vaak teruglees, is dat mensen die bewust voor een eiland kiezen meestal goed tegen rust kunnen. Ze vinden natuur belangrijk, kunnen zichzelf goed bezighouden en hebben niet de behoefte om “even snel” naar een grote stad te rijden als ze iets missen. Als jij juist veel prikkels nodig hebt, of snel het gevoel hebt dat je vastzit, dan is het slim om dit extra goed te onderzoeken voordat je verliefd wordt op het uitzicht.

Het binnenland: ruimte, rust en vaak ook betaalbaarheid

Veel Nederlanders kijken eerst naar de kust. Dat is logisch, want daar liggen de bekende namen. Maar er is een groep emigranten die juist heel gelukkig wordt van het Portugese binnenland. Minder toerisme, meer ruimte, en vaak ook lagere prijzen.

Als je rondkijkt op professionele onroerend goed-sites, zie je dat bepaalde regio's in het binnenland steeds vaker terugkomen. Niet omdat ze hip zijn, maar omdat ze praktisch zijn voor mensen die rust zoeken en niet elke dag tussen de toeristen willen lopen.

Denk aan gebieden rond Castelo Branco en plaatsen in die regio zoals Fundão, Belmonte en Covilhã. Dit zijn plekken waar je veel natuur hebt, waar de dagen vaak stiller zijn, en waar je echt het gevoel kunt krijgen dat je in Portugal woont. Tegelijk moet je eerlijk zijn: je bouwt je netwerk hier minder vanzelf op. Dat is geen probleem als je daar energie van krijgt en zelf initiatief neemt. Maar als jij het lastig vindt om contacten te leggen, dan kan het binnenland zwaar voelen.

Wat je ook vaak leest in expatervaringen, is dat mensen in het binnenland óf ontzettend snel opbloeien, óf juist na een jaar weer vertrekken omdat ze toch meer leven om zich heen willen. Dat heeft zelden met het gebied zelf te maken en bijna altijd met het type mens dat je bent.

Hoe kies je dan wél goed?

Als je één ding onthoudt na het lezen van dit artikel, laat het dan dit zijn: je hoeft Portugal niet te kiezen, je hoeft alleen jouw leven te kiezen. Vraag jezelf af hoe jij je week het liefst doorbrengt. Of je graag mensen om je heen hebt of juist graag stilte. Of je blij wordt van een internationale omgeving waar je snel meedraait, of dat je juist graag lokaal woont en het prima vindt dat je daar wat meer voor moet doen. En denk ook even praktisch. Vind je het goed om een auto nodig te hebben, of wil je alles dichtbij? Ik stel mezelf bij dit soort keuzes altijd nog één vraag, om beide benen op de grond te houden.

Ben je op zoek naar een droom, of ben je op zoek naar een dagelijks leven?

Als je dat eerlijk beantwoordt, vallen veel plekken vanzelf af en blijven de plekken over die echt bij je passen. En dan wordt het geen zoektocht naar “de beste plek van Portugal”, maar de beste plek voor jou.

Afsluiter

Als je tot hier hebt gelezen, weet je waarschijnlijk al meer dan je denkt. Je weet inmiddels of je een stadsmens bent of juist iemand die op adem komt van ruimte. Je weet of je een auto prima vindt of dat je liever alles dichtbij hebt. En je voelt waarschijnlijk ook aan of jij het beste landt in een internationale expat omgeving, of juist in een plek waar je wat meer moeite moet doen, maar wel sneller het gevoel krijgt dat je echt in Portugal woont.

Wil je de volgende stap zetten en het concreter maken voor jouw situatie? Met mijn handboek *Succesvol emigreren naar Portugal* zet je jouw stap richting Portugal. Een complete stap-voor-stap gids van 322 pagina's.

Uiteraard te bestellen op [Grenzenloos.nl](https://grenzenloos.nl) of elke willekeurige online boekhandel zoals [Bol.com](https://bol.com).

Bij een emigratie neem je altijd jezelf mee

Door Eric Jan van Dorp

In mijn werk spreek ik veel mensen die voelen dat het in Nederland niet meer klopt. Ze zijn onrustig, vermoeid of simpelweg uitgekeken. Vaak hoor ik dat het ergens anders beter zal zijn. Rustiger. Vrijer. Lichter. Die gedachte begrijp ik goed, maar ik plaats er altijd meteen een kanttekening bij.

Een andere plek lost niet per se iets op

Een ander land verandert je omgeving. Het verandert niet automatisch je leven. Dat zie ik steeds opnieuw terug bij mensen die vertrekken met het idee dat alles anders zal worden zodra ze de grens over zijn.

Wat er wél verandert, is de setting waarin je leeft. Je hoort ineens een andere taal op straat en merkt hoe afhankelijk je daarvan bent bij simpele dingen als een afspraak maken of een probleem uitleggen. Het tempo kan lager liggen, waardoor je eindelijk

rust ervaart, maar net zo goed hoger, waardoor je je opgejaagd voelt. De dagen voelen nieuw, soms zelfs als een vakantie, maar dat gevoel slijt zodra het dagelijks leven begint.

Tegelijkertijd neem je jezelf volledig mee. Je karakter verdwijnt niet bij de grens. Wie moeite heeft met structuur, loopt daar ook in Italië tegenaan. Wie conflicten uit de weg gaat, doet dat net zo goed in Frankrijk. En wie verwachtingen heeft die nooit worden uitgesproken, raakt ook in Spanje teleurgesteld.

Ik zie mensen die denken dat ze socialer worden in een zonniger land, maar vervolgens vooral thuis blijven omdat ze de taal niet spreken. Ik zie mensen die vrijheid zoeken, maar zichzelf verliezen in onzekerheid zodra vaste kaders wegvallen. En ik zie mensen die pas in het buitenland ontdekken hoe belangrijk hun eigen houding is in hoe ze het

leven ervaren. De omgeving verandert, maar jij blijft degene die elke dag keuzes maakt. Dat besef is misschien confronterend, maar het is ook bevrijdend. Want het betekent dat geluk niet afhankelijk is van het land dat je kiest, maar van hoe jij je leven daar vormgeeft.

Er is een boeddhistisch verhaal dat ik je wil meegeven in deze context:

De priester en het dorp

In een klein dorp aan de voet van een berg woonde een oude boeddhistische priester.

Op een dag kwam een reiziger naar hem toe en zei:

“Meester, ik overweeg hier te komen wonen. Hoe zijn de mensen in dit dorp?”

De priester glimlachte en vroeg: “Vertel me, hoe waren de mensen in de plaats waar je vandaan komt?”

De reiziger zuchtte. “Ze waren egoïstisch, onvriendelijk en altijd in conflict.”

De priester knikte langzaam. “Dan zul je merken dat de mensen hier precies zo zijn.”

Enkele dagen later kwam een andere reiziger met dezelfde vraag: “Meester, hoe zijn de mensen hier?”

De priester stelde opnieuw dezelfde tegenvraag.

“Hoe waren de mensen waar jij vandaan komt?”

De tweede reiziger glimlachte. “Ze waren warm, behulpzaam en eerlijk.”

De priester antwoordde: “Dan zul je merken dat de mensen hier precies zo zijn.”

Toen een leerling vroeg waarom hij twee verschillende antwoorden gaf op dezelfde vraag, zei de priester: “Waar je ook gaat, je neemt je hart en je blik mee. De wereld weerspiegelt wat je zelf inbrengt.”

Dat verhaal raakt precies wat ik in de praktijk zie. Niet het land bepaalt hoe je emigratie voelt, maar wat je meeneemt. Wie vooral teleurstelling en frustratie met zich meedraagt, komt die vaak opnieuw tegen. Wie ruimte maakt voor nieuwsgierigheid en zelfreflectie, ervaart een andere werkelijkheid.

Daarom benadruk ik steeds dat emigreren geen vlucht mag zijn. Wat je niet aankijkt, reist moeiteloos

met je mee. Een verhuizing verplaatst je lichaam, maar laat je vragen intact. Sterker nog, juist doordat je in een nieuw land opnieuw moet beginnen, komen die vragen vaak nadrukkelijker op tafel te liggen.

Vaste structuren vallen weg. Werk, sociale contacten en dagelijkse routines moeten opnieuw worden opgebouwd. Dat geeft ruimte, maar het legt ook bloot waar je normaal gesproken op leunt. Wie zijn identiteit sterk ontleent aan werk, voelt zich ineens leeg zonder die rol. Wie houvast haalt uit een druk sociaal leven, kan zich onverwacht eenzaam voelen. En wie altijd doorgaat, wordt in een rustiger land soms juist onrustiger.

Die confrontatie is niet negatief. Ze is eerlijk. Emigreren haalt de ruis weg en vergroot wat er al was. Voor sommigen werkt dat verhelderend en bevrijdend. Voor anderen is het wennen aan het idee dat verandering van buitenaf niet automatisch innerlijke rust brengt. Juist daar begint het echte werk.

De vraag achter de vraag

Voor mij is de belangrijkste vraag niet waar je wil wonen, maar waarom je weg wil. Beweeg je ergens naartoe, of probeer je iets achter je te laten. Dat onderscheid bepaalt in grote mate of emigreren een verrijking wordt of een teleurstelling.

Geluk zit niet in zonuren, lagere kosten of een mooier uitzicht. Het zit in keuzes die je maakt en in de verantwoordelijkheid die je neemt voor je eigen leven. Ook in Spanje, Frankrijk of Portugal bestaat twijfel, eenzaamheid en onzekerheid.

Emigreren als bewuste stap

Wie dat onder ogen ziet, kan emigreren gebruiken als een bewuste stap. Niet als oplossing, maar als mogelijkheid. Als een andere context waarin je opnieuw kunt bouwen. Aan werk dat beter bij je past, aan een ritme dat klopt en aan een leven dat meer in lijn ligt met wat voor jou werkelijk telt.

Dat is misschien niet het meest romantische uitgangspunt. Het is wel een eerlijk uitgangspunt. En eerlijkheid is, zo heb ik gemerkt, de beste basis voor een succesvolle emigratie.

Waar in Zweden wonen de meeste Nederlanders?

Door Eric Jan van Dorp

Uit statistisch onderzoek blijkt dat ongeveer 84 procent van de Nederlanders in Zweden in het zuiden van het land woont, onder de lijn Göteborg–Stockholm. In dit artikel leg ik uit waar Nederlanders zich vestigen en waarom regio's als Skåne, West-Zweden en de omgeving van Stockholm zo populair zijn.

Waar in Zweden wonen Nederlanders? Onlangs kreeg ik deze vraag. Het antwoord was niet zo moeilijk te bedenken. Nederlanders in Zweden wonen vooral in het zuiden. Maar hoeveel van het totale aantal in het zuiden woont, wist ik niet exact. Dus ben ik de Zweedse bevolkingscijfers ingedoken voor een antwoord.

Wanneer je Zweden grofweg splitst met een denkbeeldige lijn tussen Göteborg en Stockholm, dan woont ongeveer 84 procent van de in Nederland geboren inwoners van Zweden onder die lijn. Ongeveer 16 procent woont erboven. Dat cijfer heb ik uitgerekend door de officiële Zweedse dataset “Population by region, country of birth and sex” te downloaden en te filteren op “Kingdom of the Netherlands” en daarna de provincies boven en onder de genoemde lijn op te tellen.

Die 84% vraagt misschien om uitleg, maar wie Zweden kent snapt ook waarom mensen dromen van het noorden. Nog meer ruimte. En nog meer natuur en dus nog minder drukte. En toch kiezen de

meeste Nederlanders voor het zuidelijk deel van het land. Daar zitten een paar heel logische redenen achter.

Werk zit waar het land draait

Zweden is groot, maar de banen zijn niet gelijk verdeeld. De grootste arbeidsmarkten zitten rond de grote steden, en die liggen allemaal in het zuiden of in elk geval onder mijn lijn. Stockholm is een aparte magneet. Daar ligt het zwaartepunt van overheid, hoofdkantoren, tech en internationale dienstverlening. De werkgelegenheid en arbeidsmarktparticipatie liggen daar ook hoog (bron: EU-RES).

En het is niet alleen Stockholm. Göteborg en Malmö trekken ook veel werk aan. Zeker in sectoren waar Nederlanders relatief vaak in belanden, zoals IT, engineering, logistiek, consultancy en internationale handel. Je merkt dat meteen als je zoekt naar Engelstalige functies. Die vind je simpelweg vaker in de zuidelijke stedelijke regio's.

Klimaat: zachter, langer groeiseizoen, minder extremen

Zweden heeft niet één klimaat. Het zuiden is milder en heeft doorgaans minder extreme winters dan het noorden. Dat klinkt als een detail, maar het telt mee als je verhuist en je een nieuw ritme moet opbouwen. Zeker als je met kinderen verhuist, of als je veel buiten wilt zijn zonder dat elke boodschap een winterexpeditie wordt. Dat verschil tussen noord en zuid zie je ook terug in Zweedse klimaatbeschrijvingen, waarin regionale verschillen structureel zijn (bron: SMHI).

Daglicht: het psychologische voordeel van "minder donker"

Ik onderschat dit onderwerp nooit. In de winter wordt het overal in Zweden vroeg donker, maar in het noorden is het effect sterker. Minder uren licht, lagere zonnestand, langere periode waarin je vooral in schemer leeft. Als je uit Nederland komt, kan dat best binnenkomen.

In het zuiden heb je in de winter simpelweg wat meer daglicht dan in het noorden, en dat maakt het op doordeweekse dagen net wat leefbaarder. Een kleine kanttekening daarbij is dat in het noorden langer sneeuw ligt en dat maakt donker net iets aangener, door de reflectie. Maar het is toch wezenlijk anders dan daglicht.

Afstand tot Nederland: sneller terug, makkelijker bezoek, goedkoper reizen

De meeste Nederlanders willen, ook als ze emigreren, Nederland niet volledig "afsnijden". Je wilt je familie nog zien. Je wilt af en toe terug. En andersom willen mensen jou bezoeken. Vanuit Zuid-Zweden is dat makkelijker.

Malmö, Lund, Helsingborg en de regio rond Göteborg zitten gunstig voor vliegen, rijden, trein en veerboot. Je bent sneller bij een internationale luchthaven. Je bent sneller de grens over richting Denemarken en Duitsland. Dat scheelt tijd, geld en gedoe. En dat werkt door in je gevoel van vrijheid. Je kunt terug als het moet. Of als je gewoon zin hebt.

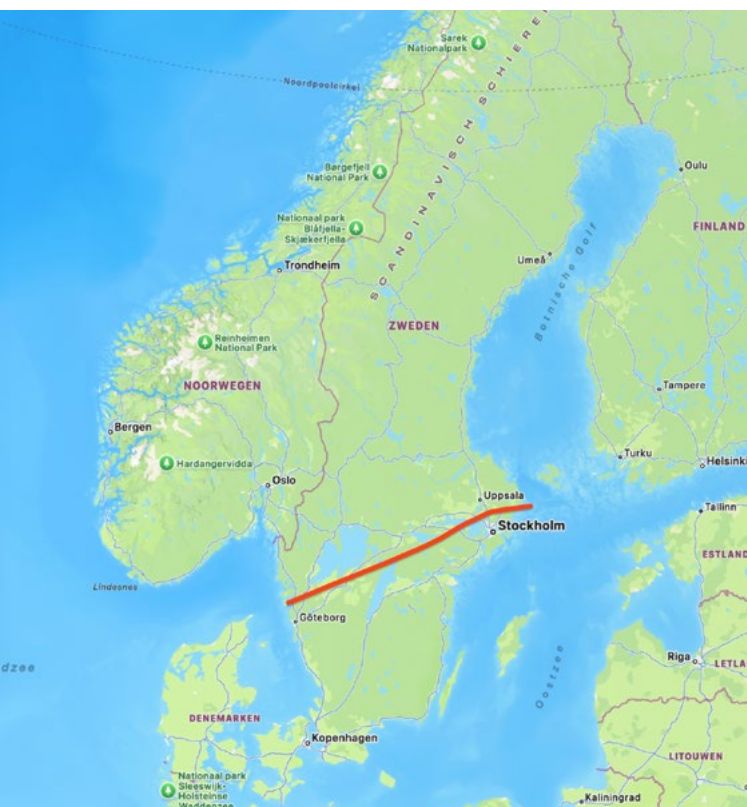
Meer Nederlanders bij elkaar: taal, netwerk en herkenning

Als er ergens al meer Nederlanders wonen, dan volgen er vaak meer. Niet omdat je in Zweden "Nederlands" wilt blijven, maar omdat een netwerk helpt. Iemand die je een goede accountant tipt. Iemand die je vertelt hoe het werkt met een hypotheek. Iemand die je helpt met een eerste baan of een eerste huurcontract. Dat soort informatie stroomt nu eenmaal sneller in regio's waar al veel mensen zitten. Dit lees je overal terug in verhalen van Nederlanders die naar Zweden vertrokken.

Daar komt nog iets bij. In het zuiden wonen niet alleen meer Nederlanders. Je zit ook dicht bij internationale gemeenschappen in het algemeen. Dat maakt de eerste fase vaak wat comfortabeler, zeker als je nog volop bezig bent met Zweeds leren.

Kosten van levensonderhoud en wonen

Dan het geld. Hier zit een paradox. De plekken met de meeste banen zijn vaak ook duurder. Stockholm is daarvan het duidelijke voorbeeld. Maar veel mensen nemen dat voor lief, omdat je er ook meer opties hebt. Meer banen. Meer scholen. Meer voorzieningen. Meer huurwoningen. Meer kans om “in te stappen”.

Wat ik interessant vind: binnen het zuiden kun je nog steeds schuiven. Je kunt dicht bij een stad wonen, of juist net erbuiten. Je kunt kiezen voor Skåne, Halland, Västra Götaland of een rustigere provincie die nog steeds goed verbonden is. Als je naar officiële prijsstatistieken kijkt, zie je flinke verschillen in gemiddelde woningprijzen tussen provincies. Stockholm ligt (soms extreem) hoog, andere provincies lager (bron: SCB, vastgoedprijsstatistiek).

Het noorden is gemiddeld goedkoper, maar daar staat tegenover dat je arbeidsmarkt smaller is en afstanden groter zijn. Voor sommige mensen is dat perfect. Voor veel mensen is het een rem, zeker in de eerste jaren.

Voorzieningen: zorg, scholen, taalonderwijs en bereikbaarheid

Ook dit is een “zachte” factor die hard kan uitpakken. In en rond de grote stedelijke regio’s vind je sneller specialistische zorg, meer keuze in scholen en meer aanbod in taalonderwijs en integratietrajecten. Je hebt vaker een gemeente die gewend is aan internationale inwoners. Dat scheelt in de opstart.

En bereikbaarheid gaat niet alleen over Nederland. Het gaat ook over Zweden zelf. Als jij in Zuid-Zweden woont, ben je sneller bij andere belangrijke plekken in het land. Zakelijk, privé, of gewoon voor een weekend weg.

Dus waar wil je wonen?

Als je vooral zekerheid zoekt, dan snap ik heel goed dat je naar het zuiden kijkt. Je koopt er tijd. Je koopt opties. Je koopt een zachtere landing. En precies dat verklaart voor mij waarom die 84 procent zo hoog is (bron: SCB, eigen berekening op basis van regionale telling per 31 december 2024).

Maar het betekent niet dat het noorden “minder” is. Het betekent vooral dat het noorden beter past bij een ander type plan. Meer remote werk. Meer behoefte aan rust. Meer liefde voor winter. Meer bereidheid om verder van alles af te zitten.

Wie hierover verder wil nadenken, merk ik in gesprekken vaak, loopt tegen heel praktische vragen aan. Werk, wonen, scholen, zorg, belastingen en het leren van de taal grijpen in Zweden sterk in elkaar. In mijn boek *Succesvol emigreren naar Zweden* werk ik dit stap voor stap uit. Niet als droomverhaal, maar als hulpmiddel om keuzes te maken die op de lange termijn kloppen.

Regionale verschillen in “Zuid-Zweden”

Wie zich verder verdiept in Zweden, merkt al snel dat “het zuiden” geen eenheid is. Binnen die 84 procent zitten duidelijke voorkeuren per regio. Dat zie ik ook terug in gesprekken met emigranten en in de cijfers per provincie.

Skåne

Skåne voelt voor veel Nederlanders als een zachte landing. Het landschap is opener, het klimaat milder en de afstand tot Nederland klein. Malmö en Lund trekken internationale werknemers, studenten en kenniswerkers aan. Je zit dicht bij Kopenhagen en hebt snelle verbindingen met de rest van Europa. Voor gezinnen speelt mee dat er relatief veel voorzieningen zijn en dat de regio gewend is aan nieuwkomers. Niet toevallig is Skåne een van de eerste regio's waar Nederlanders zich vestigen.

Göteborg-regio

Rond Göteborg ligt een sterk economisch gebied met industrie, logistiek en techniek. De haven, internationale bedrijven en universiteiten zorgen voor werkgelegenheid. Tegelijk woon je hier relatief snel buiten de stad, met natuur en kust binnen handbereik. Voor veel Nederlanders is dit een goede balans tussen werk en leefruimte.

Stockholm-regio

De regio rond Stockholm is economisch het zwaartepunt van het land. Hier vind je de meeste banen, het grootste internationale netwerk en de meeste Engelstalige functies. Dat heeft een prijs. Wonen is duurder en de concurrentie op de woningmarkt is groot. Toch kiezen veel Nederlanders bewust voor Stockholm, juist omdat het kansen biedt in de eerste fase van emigratie.

Värmland, Dalarna, Örebro en Västmanland

Provincies als Värmland, Dalarna en delen van Örebro en Västmanland vormen een tussencategorie. Minder druk dan de grote steden, lagere woonkosten en toch nog redelijk goed verbonden. Hier zie je relatief veel Nederlanders die al wat langer in Zweden zijn en bewuster kiezen voor rust, ruimte en betaalbaarheid, zonder volledig afgelegen te wonen.

Of toch kiezen voor “het noorden”

Boven de lijn Göteborg–Stockholm begint voor veel Nederlanders “het andere Zweden”. Uitgestrekt, dunbevolkt en indrukwekkend mooi. Hier

woont die 16 procent. Vaak gaat het om mensen met remote werk, een sterke binding met natuur of een duidelijke wens om het leven anders in te richten. De winters zijn langer en donkerder, de afstanden groter en de arbeidsmarkt kleiner. Wie hier woont, doet dat meestal heel bewust.

Concluderend

Waar in Zweden wonen Nederlanders? En waarom? Als ik alles bij elkaar neem, versterken deze regionale verschillen het beeld uit de cijfers. Het zuiden biedt keuzevrijheid, bereikbaarheid en economische zekerheid. Dat verklaart waarom het merendeel van de Nederlanders daar terecht komt. Het noorden vraagt om een ander type emigratieplan. Minder gericht op mogelijkheden, meer op overtuiging.

Juist daarom begint een goede emigratie naar Zweden niet met de vraag waar is het mooi, maar met wat past bij mijn leven nu. Dat zie je terug in de statistiek. En uiteindelijk ook in de tevredenheid van de mensen die er wonen.

Dit artikel helpt je oriënteren. Wie het proces concreet wil maken, van eerste plannen tot wonen en werken in Zweden, kan verder lezen in mijn boek *Succesvol emigreren naar Zweden*. Te bestellen op [Grenzenloos.nl](https://grenzenloos.nl) of elke willekeurige online boekhandel zoals [Bol.com](https://bol.com).

Ben je als emigrant nog wel welkom in Spanje?

Door Eric Jan van Dorp

Er zijn landen die je bezoekt en landen die je langzaam in je hoofd meeneemt naar huis. Spanje hoort voor veel Nederlanders bij die tweede categorie. Je kent het gevoel wel. Het licht is zachter, de dagen lijken langer, het leven speelt zich meer buiten af. En zodra je er vaker komt, sluipt er een gedachte in je systeem die steeds lastiger weg te duwen is. Wat nou als ik hier gewoon ga wonen?

Toch gebeurt er ondertussen iets dat je niet kunt negeren. Spanje is bezig om grenzen te trekken. Niet tegen toerisme als idee, maar tegen de manier waarop toerisme steeds vaker op een stille, bijna onzichtbare manier de woningmarkt binnendringt. Het gaat over huizen die geen huizen meer zijn, maar beleggingen, verdienmodellen of seizoenobjecten. En dat heeft gevolgen. Niet alleen voor vakantieverhuurders, maar ook voor hoe lokale inwoners kijken naar mensen die zich “bewoner” voelen, maar slechts een deel van het jaar aanwezig zijn.

Ibiza als spiegel van een groter probleem

Ibiza laat die ontwikkeling in één oogopslag zien. Het aanbod van vakantieverhuur is er in 2025 bijna gehalveerd ten opzichte van 2024, en volgens toerismelobby Exceltur ligt het aanbod zelfs rond de 80 procent lager dan in 2017. Dat zijn cijfers die niet meer klinken als een kleine correctie, maar als een koerswijziging.

Wat erachter zit, is geen spontane verandering in de markt, maar een bewuste keuze om steviger in te grijpen. Illegale advertenties worden verwijderd, controles worden aangescherpt, en boetes worden niet langer gezien als symbolische waarschuwingen (o.a. berichtgeving over handhaving en boetes in 2025). Het eiland lijkt daarmee een soort proeftuin: hier wordt zichtbaar wat er gebeurt als politiek, toezicht en maatschappelijke irritatie samenkomen.

Want de kern van het verhaal is niet dat Spanjaarden opeens “tegen toeristen” zijn. De kern is dat steeds meer inwoners zich afvragen waarom wonen, iets wat ooit vanzelfsprekend was, nu voelt als een soort van privilege dat je moet bevechten.

Het gaat niet alleen over Airbnb

Het is verleidelijk om dit te versimpelen tot een strijd tegen platforms. Alsof de oplossing vooral iets technisch is: haal de advertenties offline, zet een register op, en klaar. Maar zo werkt het natuurlijk niet. Het draait uiteindelijk om schaarste. Om het feit dat woonruimte een beperkte bron is, en dat die bron jarenlang door verschillende partijen als rekbaar is behandeld. De ene keer door investeerders, de andere keer door eigenaren die meer rendement zien in kort verblijf dan in vaste huur. En soms door niets anders dan het simpele mechanisme van vraag en aanbod, dat in populaire gebieden genadeloos uitpakt.

Spanje probeert daarom niet alleen te handhaven, maar ook het systeem opnieuw in te richten. Landelijk geldt er in Spanje een verplicht registratieregime voor kortdurende verhuur, waarbij woningen een registratienummer moeten hebben dat zichtbaar is in advertenties. Dit loopt via een digitale “één-loket”-omgeving die controle en gegevensdeling tussen overheid en platforms makkelijker maakt (Reuters, 13 januari 2026). De symboliek daarvan is belangrijker dan het papierwerk. Het is een manier om te zeggen: deze markt is niet langer vrijblijvend.

En de aandacht verschuift inmiddels naar andere vormen van verhuur die de woningmarkt eveneens kunnen verstoren. In januari 2026 werd bijvoorbeeld gemeld dat Spanje extra maatregelen voorbereidt om constructies aan te pakken die de woningmarkt verder klem zetten, waaronder misbruik van tijdelijke huurvormen (Reuters, 12 januari 2026). Dat geeft aan dat dit debat verder gaat dan vakantieverhuur. Het gaat over het herstellen van een balans die als te lang zoek is geweest.

De ongemakkelijke categorie: de ‘semigrant’

En dan komt het deel dat voor Nederlandse emigranten extra gevoelig kan zijn. Want er is nog een categorie die vaak net buiten schot blijft in deze discussie, maar langzaam wel zichtbaarder wordt. Dat is de ‘semigrant’. De mens met een tweede huis. Met een leven dat zich over twee landen uitstrekt. Een paar maanden in Nederland, een paar maanden in Spanje. Niet toerist, maar ook niet volledig lokaal. Ergens ertussenin.

Dat is zelden kwaadaardig bedoeld. Integendeel. Het is vaak het resultaat van een verstandig opgebouwd bestaan. Je houdt werk, inkomen en zekerheid in Nederland, terwijl je in Spanje ruimte, licht en rust vindt. En juist

omdat het zo logisch voelt, valt één effect vaak minder op: jouw aanwezigheid is niet neutraal. Want elke woning die je inneemt, is ook een woning die een ander niet kan huren of kopen. Zelfs als jij er niemand direct “uit duwt”, kan de optelsom van duizenden vergelijkbare keuzes een dorp of wijk structureel veranderen.

Dat is precies waarom je in sommige gebieden een nieuwe, stille vorm van irritatie ziet ontstaan. Niet over buitenlanders als groep, maar over het gevoel dat er mensen zijn die wel meedoen aan het mooie deel van het land, terwijl ze minder zichtbaar zijn in het gewone deel.

“Je woont hier niet echt” is geen belediging, maar een diagnose

Je hoort het soms letterlijk. Vaker voel je het tussen de regels door. De zin: je woont hier niet echt. Dat klinkt hard. Maar als je hem goed leest, is het geen belediging. Het is een diagnose van een soort scheefgroei.

Voor jou kan het leven in Spanje voelen als betrokkenheid. Je kent de weg, je hebt een vaste kapper, je groet de buurman, je koopt op de markt. Maar voor de buurt kan jouw aanwezigheid alsnog aanvoelen als tijdelijk. Omdat de luiken maanden dicht zijn. Omdat de straat in de winter stil wordt. Omdat voorzieningen verdwijnen als er te weinig jaarrond bewoners zijn. Omdat jonge gezinnen wegtrekken wanneer prijzen stijgen. Het gaat niet om één persoon. Het gaat om het patroon dat ontstaat als een plek steeds meer een seizoensruimte wordt.

Daarom is dit onderwerp ook moreel, en niet alleen juridisch. Want wetten zijn de bovenlaag. De diepere laag is de vraag: van wie is een stad, een wijk, een kuststrook, een eiland? En nog scherper: wie mag er leven, en wie mag er alleen consumeren?

Wat dit betekent voor jou als emigrant

Dit betekent niet dat je niet welkom bent. Spanje is geen vijandig land dat plotseling de deur dicht-

gooit voor mensen van buitenaf. Maar het betekent wel dat het tijd is voor een eerlijker zelfbeeld. De periode waarin emigreren vooral ging over jouw vrijheid, jouw droom en jouw nieuwe begin, schuift langzaam op naar een tijd waarin ook de ontvangende samenleving terugpraat.

De vraag wordt daarom subtieler, maar ook serieuzer. Niet: kan ik hier wonen? Natuurlijk kan dat. De vraag is: hoe woon ik hier? Op een manier die bijdraagt, of op een manier die vooral ruimte inneemt? En daar zit een ongemakkelijke waarheid onder. Je kunt je hele leven “een buitenlander” blijven, zelfs als je de taal aardig spreekt en de cultuur bewondert. Niet omdat mensen je niet mogen, maar omdat je nooit echt onderdeel wordt van het weefsel van een plek. Je blijft een eiland in een land. Het hoeft niet zo te gaan, maar het gebeurt vaker dan je denkt.

Bewust emigreren is misschien de nieuwe norm

Misschien is dit de fase waarin emigreren volwassen wordt. Minder romantisch, maar eerlijker. Minder “Spanje als ontsnapping”, meer “Spanje als samenleving”. Want als je erheen verhuist, verhuis je niet naar het weer. Je verhuist naar mensen. Naar een geschiedenis, naar regels, naar gewoonten, naar lokale gevoeligheden. En naar een woonmarkt die al jaren onder druk staat.

In dat licht is de les van Ibiza niet dat je moet twijfelen aan jouw plan. De les is dat je je plan moet verdiepen. Dat je je niet alleen moet afvragen of jij gelukkig wordt in Spanje, maar ook wat jouw aanwezigheid betekent voor de plek waar je terechtkomt. Zeker als je er niet het hele jaar bent. Zeker als je een tweede huis koopt in een gebied waar jongeren wegtrekken omdat ze het niet meer kunnen betalen.

Dat klinkt zwaar. Maar het is ook bevrijdend. Want wie dit beseft, kan andere keuzes maken. Bewuster wonen. Eerlijker omgaan met de omgeving. Minder vanzelfsprekend nemen wat aantrekkelijk is, en meer oog hebben voor wat kwetsbaar is.

Tot slot

Spanje blijft voor veel Nederlanders een prachtig land om naartoe te verhuizen. Dat verandert niet. Maar de tijd verandert wel. En je merkt dat lokale inwoners steeds vaker grenzen stellen aan een economie die hun woonruimte wegdrukt. Die grens gaat vandaag over vakantieverblijf. Morgen over tijdelijke verhuurconstructies. En steeds vaker ook over de vraag hoeveel “tweede levens” een regio kan dragen zonder zijn eigen bewoners kwijt te raken.

Als je straks in Spanje woont, of je bent onderweg daarnaartoe, dan hoop ik dat je niet alleen denkt aan jouw uitzicht en jouw vrijheid, maar ook aan jouw rol. Niet als gast. Niet als klant. Maar als buur. Want uiteindelijk is dat misschien de meest duurzame vorm van emigreren: niet verhuizen naar een droom, maar landen in een werkelijkheid, met respect voor iedereen die daar al woont.

- Eric Jan van Dorp

Lees alles over definitief verhuizen naar Spanje in mijn handboek ***Succesvol emigreren naar Spanje***. Te bestellen op [Grenzenloos.nl](https://grenzenloos.nl) of elke willekeurige online boekhandel zoals [Bol.com](https://bol.com).

Wat voor aandoening is heimwee?

En wat doe je ertegen?

Heimwee klinkt als iets kleins. Even slikken en doorgaan. Maar wie het echt voelt, weet dat het anders kan uitpakken. Je kunt in een prachtig land wonen, met meer zon, meer ruimte of meer kansen, en tóch 's avonds op de bank zitten met dat rare, knagende verlangen naar “thuis”. Dat is precies wat heimwee zo verwarrend maakt. Het gaat niet alleen over omstandigheden. Het gaat over hechting, herkenning en houvast.

Wat heimwee is

In de wetenschap wordt heimwee meestal omschreven als stress en beperkingen in je dagelijks functioneren door een echte of verwachte scheiding van je huis en alles wat daarbij hoort, zoals dierbaren, routines en vertrouwde plekken.

Wikipedia zegt het toegankelijker: het is het verdriet of de onrust door weg te zijn van huis, vaak met aanhoudende gedachten aan thuis en aan mensen of dingen waarmee je je verbonden voelt.

Dat woord “functioneren” is belangrijk. Heimwee is meer dan eens zin hebben in een oliebol of even dromen van je oude straat. Het wordt pas echt een probleem als je erdoor slechter slaapt, jij je minder kunt concentreren, je je terugtrekt, je stemming zakt of je dagen gaan draaien om één gedachte: weg hier, ik wil terug. Bij sommige mensen komen er ook angstige of sombere klachten bij. Dat verband zie je regelmatig terug in onderzoek en in voorlichting over mentale klachten.

Waarom het je kan overvallen

Heimwee is geen teken van zwakte. Het kan juist

voorkomen bij mensen die sterk, zelfstandig en sociaal zijn. Een belangrijke verklaring is dat een verhuizing of lang verblijf in het buitenland meerdere “zekerheden” tegelijk wegneemt. Je taal werkt minder vanzelf. Je sociale rol is anders. De ongeschreven regels kloppen niet meer met je automatische piloot. Dat geeft stress, en stress vergroot de kans dat je brein teruggrijpt naar wat bekend en veilig voelt. In overzichtsstudies over heimwee zie je steeds dezelfde lijnen terug: gemis, verlies van routine en controle, rolverandering en moeite met aanpassen aan een nieuwe omgeving.

Daar komt bij dat heimwee vaak piekt op momenten waarop je het niet verwacht. Niet per se op dag één, maar juist na een paar weken, als de “honeymoon” voorbij is. Of rond feestdagen. Of als er thuis iets gebeurt waar jij niet bij bent.

Wanneer het problematisch wordt

Een dosis heimwee is normaal. Sommige auteurs noemen het zelfs een bijna universele ervaring: bijna iedereen mist wel iets van thuis als je weg bent, al verschilt de intensiteit enorm.

Het wordt lastig als het lang aanhoudt en je leven kleiner maakt. Als je niet meer op pad gaat. Als je geen nieuwe contacten toelaat. Als je werk of relatie eronder lijdt. Of als je merkt dat je somberheid of angst blijft oplopen. Dan is het niet meer “even wennen”, maar een signaal dat je steun en een andere aanpak nodig hebt.

Wat je kunt doen, zonder jezelf voor de gek te houden

De meeste adviezen die werken, zijn opvallend simpel. Niet omdat het makkelijk is, maar omdat het neerkomt op iets heel menselijks: je moet tegelijk verbinding houden met thuis én wortel schieten in je nieuwe leven.

Onderzoekers en organisaties die veel met heimwee werken, benadrukken voorbereiding en realistische verwachtingen. Als je weet dat heimwee kan gebeuren, schrik je minder als het toeslaat. Vervolgens helpt het om structuur te maken. Een ritme. Iets dat je dag draagt als je je wankel voelt. Dat kan werk zijn, sport, vrijwilligerswerk, een taal cursus of desnoods een vaste koffiewandeling. In studentenvoorlichting zie je ook steeds terug: blijf dingen doen, ga onder de mensen, en bouw nieuwe routines op.

Contact met thuis is óók helpend, maar met mate. Regelmaat werkt vaak beter dan voortdurend appen en scrollen. Veel mensen merken dat eindelijk terugkijken naar “thuis” (foto’s, socials, nieuws) de wond openhoudt. In praktische adviezen voor studenten wordt daarom vaak gezegd: bel of videobel, maar zorg dat je daarnaast óók hier een leven opbouwt.

Maak je nieuwe plek bovendien letterlijk van jou. Zet iets neer wat vertrouwd voelt. Dat klinkt soft, maar het werkt omdat je brein veiligheid koppelt aan herkenning. Studentenbegeleiders noemen dit expliciet: maak je kamer of huis “eigen” met spullen die rust geven.

En misschien het lastigste: praat erover, zonder erin te blijven hangen. Heimwee gedijt goed in

stilte en schaamte. Terwijl het voor veel mensen al lucht geeft als je hardop zegt: “Ik mis thuis.” In Nederlandse voorlichting wordt ook benadrukt dat je gevoelens mag benoemen, en dat het helpt om je aandacht daarna weer te verleggen naar wat jou eerder hielp.

Wanneer je hulp inschakelt

Als je merkt dat je langer dan een paar weken somber blijft, slecht slaapt, weinig eetlust hebt of steeds minder aankunt, trek dan aan de bel. Dat is niet dramatisch. Dat is verstandig. Thuisarts adviseert bijvoorbeeld om contact op te nemen met je huisarts als somberheid langer dan twee weken duurt en je meer klachten krijgt, zoals slecht slapen of geen eetlust.

In Nederland is de huisarts meestal de eerste stap. Die kan meedenken, zelf begeleiden, een praktijkondersteuner ggz inschakelen of verwijzen. En als je vooral behoefte hebt aan een luisterend oor, zijn er laagdrempelige opties zoals De Luisterlijn.

Voor emigranten: het extra laagje dat vaak vergeten wordt

Bij emigratie gaat heimwee soms niet alleen over mensen of plekken, maar ook over identiteit. Je verliest vanzelfsprekendheid. Je moet opnieuw “iemand” worden in een andere taal en cultuur. Dat maakt dat heimwee bij emigranten soms dieper kan snijden dan bij een vakantie of een korte studieperiode. Dat betekent niet dat teruggaan de enige oplossing is. Maar het betekent wel dat je je klacht serieus mag nemen, en dat je plan breder moet zijn dan alleen “even volhouden”.

Tot slot

Vroeger was heimwee harder. Een enkele reis, een brief die weken onderweg was, en klaar. Nu kun je meestal terug, al is het maar voor een paar dagen. Alleen al weten dat je niet gevangen zit, helpt vaak al een beetje. Maar het mooiste scenario is natuurlijk dat je het niet hoeft op te lossen door te vluchten, maar door te landen. Met ritme, mensen om je heen, en een thuis dat zich langzaam op twee plekken tegelijk kan vormen.

Voorkom een cultuurschok(je) in Hongarije

Verhuizen naar Hongarije brengt onvermijdelijk verrassingen met zich mee. Sommige zijn aangenaam, andere eerder verwarrend. Veel migranten herkennen dezelfde situaties. Van papierwerk tot paprika en van stille bussen tot stevige maaltijden – het vergt wat tijd om aan de Hongaarse gewoonten te wennen. Gelukkig is het allemaal goed te doen, zeker met wat voorbereiding en humor.

Formeler dan gewend

Sociale omgangsvormen in Hongarije zijn over het algemeen formeler dan in veel andere landen. Een handdruk bij de eerste kennismaking is gebruikelijk, net als het gebruik van titels in professionele contexten. Het maken van een goede eerste indruk weegt zwaar. In werksituaties wordt vaak gesproken in termen als ‘meneer’ of ‘mevrouw’ gevolgd door de achternaam. Pas wanneer de ander een informelere toon aanslaat, is het gepast om daarin mee te gaan.

Regel op regel

De Hongaarse bureaucratie staat bekend om haar complexiteit. Of het nu gaat om het registreren van een adres, het aanvragen van een verblijfsvergunning of het aansluiten van internet, er komt vaak veel papierwerk bij kijken. Het is verstandig om altijd meerdere kopieën van documenten bij de hand te hebben en indien mogelijk iemand mee te nemen die Hongaars spreekt. Wat op maandag nog voldoende lijkt, kan op woensdag zomaar veranderd zijn. Ambtenaren zijn meestal beleefd, maar volgen het boekje strikt. Reken dus op meerdere bezoeken voor wat elders in één keer geregeld is.

Een paar woordjes Hongaars doen wonderen

Hoewel het Hongaars als een van de lastigste talen ter wereld wordt beschouwd, is zelfs een klein beetje taalkennis erg waardevol. Lokale bewoners waarderen het wanneer iemand moeite doet om hen in hun eigen taal te begroeten of iets te vragen. Het vergemakkelijkt dagelijkse handelingen zoals boodschappen doen of de weg vragen aanzienlijk. De uitspraak is even wennen, maar pogingen worden vaak met een glimlach beloond. Het tonen van inzet opent vaak letterlijk en figuurlijk deuren.

Praat wat zachter

In openbare ruimtes in Hongarije is het volume vaak lager dan migranten gewend zijn. In het openbaar vervoer blijft het meestal stil en ook in winkels wordt weinig gekletst. Wat aanvankelijk als afstandelijk kan overkomen, blijkt bij nader inzien een uiting van respect voor elkaars rust. Hongaren vermijden het om anderen tot last te zijn. De stilte went snel en wordt op den duur zelfs als prettig ervaren.

Stevige gerechten

De Hongaarse keuken is rijk, stevig en vaak vleesgericht, met paprika als geliefde smaakmaker. Gerechten zoals gulyás (goulash), pörkölt (stoofpot) en lángos (gefrituurd brood met knoflook en kaas) staan in veel restaurants op het menu, zeker buiten Boedapest. Voor vegetariërs of liefhebbers van lichtere maaltijden is het even wennen. Hoewel groenten minder prominent aanwezig zijn op het bord, zijn markten goed voorzien van verse producten. Maaltijden worden hier vaak gezien als sociale momenten, waarbij royaal wordt opgeschept.

Schoenen uit in huis

Bij een bezoek aan een Hongaars huishouden is het gebruikelijk om de schoenen bij de voordeur uit te trekken. Dit geldt ook bij korte bezoeken. Soms liggen er pantoffels of slippers klaar voor gasten. Het hoort bij de gastvrijheid en het respect voor iemands huis. Een modderige zool in de gang wordt vaak als ongepast beschouwd.

Sigaretten in tabakswinkels

Sigaretten worden in Hongarije uitsluitend verkocht in erkende tabakswinkels, de Nemzeti Dohánybolt. In Nederland is dat tegenwoordig ook het geval. Buiten de hoofdstad zijn veel kleine winkels op zondag gesloten. Het loont om op zaterdag

al boodschappen in huis te halen. Supermarkten zijn vaak wel open, maar kleine dorpswinkels niet. Alcohol, daarentegen, is vrijwel overal verkrijgbaar, zelfs sterke dranken.

Voel je welkom

Hongaren zijn doorgaans vriendelijk, al tonen ze zich bij de eerste ontmoeting wat gereserveerd. In kleinere dorpen, waar buitenlanders minder vaak neerstrijken, roept de aanwezigheid van immigranten soms nieuwsgierigheid op. Een respectvolle houding, interesse in lokale gewoonten en het spreken van een paar woorden Hongaars kunnen helpen om het ijs te breken. Veel contacten beginnen formeel, maar kunnen met wat geduld uitgroeien tot warme relaties.

Is Hongarije wellicht
jouw nieuwe woon-
land in de toekomst?
Bestel het handboek
*Succesvol emigreren
naar Hongarije.*

Te koop op
[Grenzenloos.nl](https://www.grenzenloos.nl) of elke
willekeurige (online)
boekhandel zoals
[Bol.com](https://www.bol.com)

Denemarken: huizen onder een ton

En toch verrassend dichtbij

Door Eric Jan van Dorp

Als ik met mensen praat die nadenken over emigreren, hoor ik vaak hetzelfde. Ze willen wel weg uit de Nederlandse krapte, maar ze zoeken niet per se een compleet ander leven. Ze willen vooral weer normaal en betaalbaar kunnen wonen, met ruimte om hen heen, zonder dat alles ingewikkeld wordt. Denemarken is dan een land dat ik hen kan aanraden als keuze.

Ik kom er inmiddels al zo'n 45 jaar met regelmaat, en het is nog steeds een van mijn favoriete landen. Niet omdat het spectaculair is, maar juist omdat het zo prettig rustig en betrouwbaar aanvoelt.

Dichtbij op de kaart, maar ook in je hoofd

Denemarken ligt geografisch bijna om de hoek. Vanuit Nederland kun je het in één dag rijden halen, en dat maakt het praktisch én comfortabel. Je kunt het land daarom eerst rustig verkennen, desnoods meerdere keren op en neer rijden voor het bezichtigingen van woningen.

Hoe dichtbij is Denemarken?

Denemarken ligt dichterbij dan je misschien zou denken. Van heet Groningse Winschoten naar Padborg (Zuid-Jutland) is het slechts 414 km (circa 4:10 uur rijden). Vanuit andere delen in Nederland en

naar andere plaatsen in Denemarken is het uiteraard een stukje verder rijden. Maar sowieso altijd binnen een dag te doen.

Een cultuur die Nederlanders herkennen

Wat Denemarken voor Nederlanders vaak zo prettig maakt, is de mentaliteit. Het land is nuchter, georganiseerd en relatief voorspelbaar in hoe dingen lopen. Afspraken zijn afspraken, systemen werken, en de manier van communiceren voelt voor veel Nederlanders vertrouwd. Natuurlijk zijn Denen anders dan Nederlanders en zijn er genoeg culturele nuances, maar de basis lijkt vaak meer op “thuis” dan mensen vooraf verwachten. Je hoeft jezelf minder te forceren om te passen, omdat je niet voortdurend tegen onzichtbare sociale regels aanloopt die totaal anders zijn.

Minder inwoners, veel meer ruimte

Denemarken is qua bevolking een stuk kleiner dan Nederland. De Deense bevolking ligt rond de zes miljoen, terwijl Nederland op 22 januari 2026 18.131.389 inwoners telde (bron: online CBS bevolkingsteller).

Maar het verschil voel je vooral in de bevolkingsdichtheid. Nederland is één van de dichtstbevolkte landen van Europa, met ongeveer 535 inwoners per km² (18.131.389 inwoners / 33.893 km²). In Denemarken is dat bijna vier keer zo weinig (141 inwoners per km²), en bovendien woont een groot deel van de bevolking rond Kopenhagen en omgeving, terwijl je daarbuiten al snel veel meer open ruimte ervaart.

Dat “luchtige” gevoel is precies wat veel mensen zoeken: een dagelijks leven waarin je niet het idee hebt dat alles vol staat, vol gepland is, of vol zit. En dan heb ik het nog niet eens gehad over de betaalbaarheid van woningen, met name op het platteland.

Huizen onder de €100.000 bestaan echt

Kopenhagen is duur, dat klopt. Maar Denemarken is veel groter dan de hoofdstad. Als je je blik richt

op kleinere plaatsen en het platteland, dan zie je een woningmarkt die voor veel Nederlanders ineens weer realistisch wordt. Op grote Deense huizensites staat voortdurend veel aanbod. Boliga.dk (een soort Deense Funda) laat bijvoorbeeld structureel tienduizenden woningen en kavels zien in de verkoop.

Binnen dat aanbod kom je nog steeds een enorm groot aantal woningen tegen die onder de €100.000 zitten. Vaak knus en soms met wat werk, maar wel betaalbaar op een manier die je in Nederland nauwelijks meer tegenkomt. En juist omdat Denemarken minder dichtbevolkt is, hangt die betaalbaarheid vaak samen met iets simpels: er is meer ruimte en er is minder extreme druk op elke vierkante meter.

Kopen zonder hypotheek: overzichtelijk

Voor Nederlanders met spaargeld of overwaarde kan Denemarken extra interessant zijn, juist omdat je geen hypotheek nodig hebt. Zo houd je per maand een fors bedrag over.

Denemarken kent geen overdrachtsbelasting zoals wij dat in Nederland kennen. Wel moet je betalen voor de *tinglysningsafgift* voor het *skøde*, oftewel de registratie van de eigendomsoverdracht. Die bedraagt 0,6 procent van de koopsom plus 1.850 DKK (ongeveer €248).

Bij een huis van bijvoorbeeld 450.000 DKK (ongeveer €60.251) betaal je dan 2.700 DKK (ongeveer €362) plus 1.850 DKK (ongeveer €248). In totaal is dat 4.550 DKK (ongeveer €609). Alles bij elkaar kom je dan uit op 454.550 DKK (ongeveer €60.860), nog los van eventuele kosten voor een aankoopmakelaar, advies of juridische begeleiding.

Wie denkt dat je voor zo’n klein bedrag waarschijnlijk alleen maar een oud krot kunt kopen, moet ik teleurstellen. Of beter gezegd, blij maken. Want voor deze prijs vind je in Denemarken vele honderden huizen in prima staat met 150 m² woonoppervlak en minstens 1000 m² tuin. Voor wie dat nog steeds niet gelooft: kijk eens op *Boliga.dk* en overtuig jezelf.

Voor wie is Denemarken een logische stap?

Met het oog op deze onroerend goedprijzen past Denemarken goed bij mensen die in Nederland vastlopen op de woningmarkt, maar wél mogelijkheden hebben door overwaarde of spaargeld. Zeker als je met je huidige baan (grotendeels) op afstand kunt werken, kun je je woonplek kiezen op basis van rust, betaalbaarheid en ruimte.

Addertje onder het Deense gras?

Er zit wel één belangrijke spelregel aan Denemarken vast die je echt even moet weten voordat je enthousiast een goedkoop huis aanklikt. Als Nederlander kun je in Denemarken in principe wél een woning kopen, maar de gedachte “dan heb ik er meteen een tweede huisje bij” werkt niet. De Deense regels zijn erop gericht dat je een huis koopt om er zelf permanent te wonen, dus als

hoofdverblijf. Daarbij hoort ook dat jij je, zodra je er continu gaat wonen. En woon je vervolgens het grootste deel van het jaar in Denemarken, dan moet je je in Nederland ook uitschrijven als inwoner als je in een periode van een jaar langer dan acht maanden in het buitenland verblijft.

Mijn tip is daarom simpel: wil je eerst ervaren of Denemarken écht bij je past, huur dan een paar maanden iets in een streek die je aanspreekt, bijvoorbeeld via een tijdelijke huurwoning of Airbnb, en neem pas daarna een definitieve beslissing.

Waar zou je bijvoorbeeld kunnen wonen in Denemarken?

Als je Denemarken overweegt vanwege betaalbare woningen, dan helpt het om meteen realistisch te kijken naar de kaart. De mooiste kansen vind

je meestal niet in en rond Kopenhagen, maar juist daarbuiten. En eerlijk gezegd is dat voor veel Nederlanders helemaal geen probleem. Integendeel: het rustige, open Denemarken is precies wat mensen zoeken als ze in Nederland vastlopen op drukte, schaarste en hoge prijzen.

Elke streek heeft een eigen sfeer, een eigen landschap en een eigen tempo. Dit zijn gebieden waar je, afhankelijk van jouw wensen, echt goed zou kunnen wonen.

Zuid-Jutland (Sønderjylland)

Zuid-Jutland voelt voor veel Nederlanders direct vertrouwd. Het is een streek waar je volop platteland hebt, maar waar het leven tegelijkertijd praktisch blijft. Je vindt er rustige dorpen, veel ruimte tussen de huizen, en een landschap dat je het gevoel geeft dat je adem kunt halen. Omdat dit niet het Denemarken is waar de meeste toeristen als eerste naartoe gaan, liggen de huizenprijzen hier vaak lager en is het aanbod in het betaalbare segment groter.

Wat ik zelf prettig vind aan Zuid-Jutland, is dat je niet het gevoel hebt dat je aan het einde van de wereld woont. Je zit relatief dicht bij Duitsland, je bent sneller onderweg richting Nederland dan vanuit veel andere Deense regio's, en toch leef je in een land waar de rust en het ritme meteen anders aanvoelen. Voor wie graag landelijk woont, maar niet te geïsoleerd wil zitten, is dit een streek die echt goed kan passen.

Noord-Jutland (Nordjylland)

Noord-Jutland is Denemarken in een ruigere, wijdere versie. Hier is de natuur nadrukkelijker aanwezig, het landschap voelt groter, en de kust speelt een hoofdrol. De wind waait er vaak net wat steviger, de duinen en stranden zijn uitgestrekt, en je merkt dat je verder weg bent van het "drukke midden". Een streek als die rond Nationaal Park Thy laat heel goed zien hoe groots en ongerept Denemarken kan zijn, met duinen, heide en meren die samen een enorm natuurgebied vormen (Nationalpark Thy).

Dit is een plek waar je woont als je echt van ruimte houdt en als je het niet erg vindt dat alles wat verder

uit elkaar ligt. Dat betekent niet dat er niets is, maar wel dat je soms iets bewuster kiest voor rust boven gemak. Voor mensen die dromen van een leven met veel natuur om zich heen, en die graag buiten zijn, kan Noord-Jutland bijna verslavend zijn.

Funen (Fyn)

Funen is voor veel emigranten een soort middenweg waar je nauwelijks spijt van kunt krijgen. Het eiland ligt centraal, waardoor je niet direct aan de rand van het land zit, maar ook niet in de dure zone rond Kopenhagen. Funen is groen, vriendelijk en overzichtelijk, met Odense als grotere stad waar je veel voorzieningen bij elkaar hebt. Je merkt bovendien dat Funen goed verbonden is met de rest van Denemarken, waardoor je niet het gevoel hebt dat je "los" van het land woont.

Ik zie Funen vaak als een streek waar je comfortabel kunt starten. Je kunt er rustig wonen, maar je bent niet afhankelijk van één klein dorpje voor alles. En als je later merkt dat je toch wat dichterbij een grotere stad wilt zitten, dan is die stap binnen Funen vaak makkelijker te maken dan in de meer afgelegen gebieden.

Lolland en Falster

Lolland en Falster zijn streken die mensen soms pas laat ontdekken, terwijl je hier juist veel kans hebt op betaalbare woningen en veel ruimte. Het zijn eilanden met een rustig karakter, grote open stukken land en relatief veel aanbod in het lagere prijssegment. Je merkt dat de druk op de woningmarkt hier meestal lager is dan rond de hoofdstad, en dat zie je terug in de prijzen.

Wat deze streek interessant maakt, is dat Denemarken hier al jaren inzet op betere verbindingen met Duitsland en het Europese vasteland. De Fehmarnbelt-tunnel, die een vaste verbinding moet vormen tussen Denemarken en Duitsland, is in aanbouw en wordt internationaal gezien als een grote schakel tussen Scandinavië en de rest van Europa. Dat soort projecten maken een regio niet ineens druk of duur, maar het kan wel betekenen dat Lolland en Falster

in de komende jaren beter bereikbaar worden en economisch aantrekkelijker kunnen worden.

Dit is vooral een gebied voor mensen die echt houden van rust. Als jij droomt van ruimte, eenvoud en een omgeving waar je niet continu prikkels hebt, dan kan dit precies het Denemarken zijn waar je naar op zoek bent.

Sjaeland (Sjælland)

Sjaeland is de streek waar Kopenhagen ligt, en dat maakt het meteen de bekendste én vaak de duurste regio. De nabijheid van de hoofdstad heeft invloed op de prijzen, zeker in en rond de populaire gemeenten waar veel mensen willen wonen. Op Boliga.dk zie je bijvoorbeeld dat gemeenten rond Kopenhagen doorgaans bovenaan staan als het gaat om gemiddelde vierkantemeterprijzen.

Toch is het niet zo zwart-wit. Sjaeland kan aantrekkelijk zijn als je graag in de buurt van een grote stad woont, of als je het fijn vindt om cultuur, restaurants, internationale scholen en een grote luchthaven in de buurt te hebben. Kopenhagen is bovendien echt een mooie stad om dichtbij te wo-

nen, ook als je er niet elke dag hoeft te zijn. Soms is het al genoeg om te weten dat je er binnen een uur kunt staan, voor een museum, een etentje of gewoon een dag “stad”.

Als jouw doel vooral is om woningen onder de €100.000 te vinden, dan is Sjaeland niet de meest logische startplek. Maar als je meer waarde hecht aan de nabijheid van Kopenhagen en je bereid bent iets meer te betalen voor die ligging, dan kan het alsnog een streek zijn die bij je past.

Conclusie

Als je het allemaal bij elkaar optelt, is Denemarken voor veel Nederlanders een opvallend logische stap. Je zit dichtbij Nederland, je komt terecht in een cultuur die je snel herkent en je vindt buiten de dure gebieden nog echt betaalbare woningen die in Nederland nauwelijks meer bestaan. Natuurlijk moet je realistisch blijven over de spelregels, je woonplek en je plannen, maar juist omdat Denemarken zo overzichtelijk aanvoelt, kun je het vaak goed en stap voor stap aanpakken.

Heb ik je met dit artikel warm kunnen maken voor Denemarken en wil je het proces nog concreter maken? Precies weten waar je op moet letten bij wonen, werken, inschrijven en het kopen van een huis, dan help ik je daar in mijn boek **Succesvol emigreren naar Denemarken** verder mee. Daarin neem ik je mee door de keuzes en de praktische stappen, zodat je met meer rust en minder verrassingen kunt toewerken naar een nieuw leven in Denemarken.

Het boek *Succesvol emigreren naar Denemarken* is 322 pagina's dik, kost €25,- en is te verkrijgen op Grenzenloos.nl of elke willekeurige online boekwinkel, zoals Bol.com.

Samen houden we het gratis!

Emigratie Magazine is wel gratis, maar niet goedkoop

Elke dag vind je op [Grenzenloos.nl](https://grenzenloos.nl) nieuwe gratis tips, eerlijke artikelen en inspirerende verhalen die je écht verder helpen bij jouw emigratieplannen. En we beantwoorden alle mailtjes die we dagelijks krijgen met vragen over het emigratieproces. En één keer per maand publiceren we ook nog dit emigratiemagazine.

Achter de schermen werkt Eric Jan van Dorp met een klein, toegewijd team keihard om jou te voorzien van actuele en betrouwbare informatie. We vragen niets voor onze content. Er is geen betaalmuur, geen abonnement, geen storende advertenties, geen gedoe.

Vind jij dit net als honderden andere lezers ook waardevol?

Je kunt op grenzenloos.backme.org laten zien dat je ons werk steunt. Hier kun je eenvoudig een kleine donatie doen. Eenmalig, of maandelijks, aan jou de vrije keuze. Al is het maar de prijs van een kop koffie, het houdt Grenzenloos gratis én onafhankelijk.

Dankzij jouw steun kunnen we doorgaan met wat we het liefste doen: jou helpen je emigratiedroom waar te maken!

Boek van de maand

Een jaar in de Auvergne

Een jaar in de Auvergne en soms in de Dordogne...

Een jaar in de Auvergne is een verslag van de manier waarop een oud-scheikundedocent en zijn echtgenote proberen een lang gekoesterde wens te realiseren. Hans van Dongen en zijn vrouw Teddy zijn altijd al bijzonder gecharmeerd geweest van Frankrijk en besluiten na enig twijfelen in 2000 de knoop door te hakken en een huis in de Auvergne te kopen.

Eerst doet het huis dienst als vakantiewoning, maar naarmate de verbouwing vordert begint het idee om zich daar definitief te vestigen steeds meer vorm aan te nemen. In 2006 nemen zij een rigoureuus besluit: zij zeggen allebei hun baan op om naar Frankrijk te verhuizen. Een geheel nieuwe wereld gaat voor hen open, maar het moge ook duidelijk zijn dat deze enorme carrièreswitch met de nodige ups en downs gepaard gaat. Omdat zij regelmatig van de ene verbazing in de andere vallen, besluit Hans hun belevenissen op papier te zetten.

Met de nodige humor beschrijft hij de verschillen tussen de twee volken, die op het eerste gezicht zo dicht bij elkaar liggen, maar ondertussen hemelsbreed verschillen.

Bestel via Bol.com, Bruna.nl of Grenzenloos.nl

Een jaar in de Auvergne

ISBN 9789461852144

ISBN eBook 9789461852151

Auteur Hans van Dongen

Hoe kies ik het juiste verhuisbedrijf?

Hoe kies je het juiste verhuisbedrijf als je vanuit Nederland naar een ander land emigreert?

Emigreren is een grote stap. Er komt veel op je af en je wilt vooral dat je inboedel veilig aankomt, zonder gedoe en zonder verrassingen achteraf. Een betrouwbaar verhuisbedrijf maakt daarin het verschil. Hier lees je waar je op let, welke vragen je stelt en hoe je aanbieders eerlijk met elkaar vergelijkt, zodat je met een gerust gevoel vertrekt.

1. Zoek naar verhuisbedrijven met ervaring in internationale verhuizingen

Het is belangrijk om een verhuisbedrijf te kiezen dat ervaring heeft met internationale verhuizingen. Verhuisbedrijven die alleen binnen Nederland verhuizen, hebben mogelijk niet de expertise en middelen om je spullen veilig naar een ander land te verhuizen. Zoek naar verhuisbedrijven die gespecialiseerd zijn in internationale verhuizingen en die ervaring hebben met het verhuizen van spullen naar het land waar je naartoe gaat.

2. Controleer de vergunningen en verzekeringen van het verhuisbedrijf

Het is belangrijk om te controleren of het verhuisbedrijf de juiste vergunningen heeft om internationale verhuizingen uit te voeren. Daarnaast moet het verhuisbedrijf verzekerd zijn voor eventuele schade aan je spullen tijdens de verhuizing. Vraag het verhuisbedrijf om bewijs van hun vergunningen en verzekeringen voordat je met hen in zee gaat.

3. Lees reviews en vraag om referenties

Het is altijd een goed idee om reviews te lezen van andere klanten die gebruik hebben gemaakt van het verhuisbedrijf. Zoek online naar reviews en vraag het verhuisbedrijf om referenties van eerdere klanten. Neem contact op met deze klanten om te vragen naar hun ervaringen met het verhuisbedrijf en of ze het bedrijf zouden aanbevelen.

4. Vraag om een offerte en vergelijk prijzen

Vraag om een offerte van het verhuisbedrijf en vergelijk de prijzen met andere verhuisbedrijven. Let op dat de goedkoopste optie niet altijd de beste is. Kijk naar de kwaliteit van de dienstverlening en de ervaring van het verhuisbedrijf voordat je een beslissing neemt.

5. Kies voor een verhuisbedrijf dat aanvullende diensten aanbiedt

Sommige verhuisbedrijven bieden aanvullende diensten aan, zoals het inpakken van je spullen, het demonteren en monteren van meubels en het regelen van douaneformaliteiten. Overweeg om voor een verhuisbedrijf te kiezen dat deze diensten aanbiedt, zodat je je geen zorgen hoeft te maken over deze zaken.

Conclusie

Het kiezen van het juiste verhuisbedrijf is een belangrijke stap bij het emigreren naar een ander land. Zoek naar verhuisbedrijven met ervaring in internationale verhuizingen, controleer de vergunningen en verzekeringen van het verhuisbedrijf, lees reviews en vraag om referenties, vergelijk prijzen en kies voor een verhuisbedrijf dat aanvullende diensten aanbiedt. Door deze tips te volgen, kun je een betrouwbaar verhuisbedrijf vinden dat je spullen veilig en efficiënt kan verhuizen.

Recept van de maand uit Schotland

Haggis (met neeps & tatties)

Haggis eet je in Schotland vaak met aardappelpuree en koolraappuree. Je kunt het klassiek maken, maar hieronder staat een versie die je in Nederland ook goed kunt uitvoeren.

Haggis is speciaal omdat het een gerecht is dat direct voortkomt uit het oude slacht- en boerenleven. Je gebruikt delen van het dier die je niet lang kunt bewaren, vooral orgaanvlees. Door alles fijn te hakken, te kruiden, havermout toe te voegen en het in een omhulsel te garen, maak je er een stevig, voedzaam en goedkoop maal van. Dat “niets verspillen” past precies bij het beeld dat veel Schotten zelf hebben van hun keuken.

Hoe oud het precies is, kun je niet met één jaartal vastpinnen. Het idee om orgaanvlees te verwerken in een soort worst of pudding is veel ouder en komt in meer landen voor. Wat je wél redelijk zeker kunt zeggen, is dat de naam “haggis” al in de vijftiende eeuw in geschreven bronnen opduikt. Er zijn vroege recepten en vermeldingen in Engeland rond circa 1430, terwijl Schotse teksten het gerecht ook vroeg noemen, onder meer in poëzie van vóór 1520.

Waarom het dan zo nadrukkelijk “Schots” voelt, heeft veel te maken met Robert Burns. Zijn gedicht “Address to a Haggis” uit 1786 gaf het gerecht een soort nationale status. Sindsdien is haggis niet alleen eten, maar ook ritueel. Je ziet dat vooral bij *Burns Night* rond 25 januari, waar de haggis wordt

binnengedragen en het gedicht wordt voorgedragen.

Waar het in Schotland precies vandaan komt, is lastig te zeggen. Er is geen “geboorteplaats” die je kunt aanwijzen. Het past zowel bij het leven op boerderijen als bij praktijken rondom slacht en vervoer van eten. Daarom kom je in verklaringen vaak algemene beelden tegen: het verwerken van de “*pluck*” na de slacht, of het idee van voedzaam proviand voor mensen die onderweg waren. Dat zijn plausibele verklaringen, maar historisch bewijs voor één regio (Highlands, Lowlands, één county) is dun. Wat je wél ziet, is dat de moderne symboliek sterk verbonden raakte aan plekken rond Burns zelf, zoals Ayrshire, omdat Burns Nights en Burns Supers daar cultureel zo zichtbaar zijn.

Ingrediënten (voor 4 personen)

Ingrediënten voor de haggis:

- 1 grote ui.
- 2 eetlepels boter of olie.
- 250 gram rundergehakt of lamsgehakt.
- 100 gram runderlever, heel fijn gehakt, of vervang dit door extra gehakt als je geen lever wilt.
- 120 gram havermout.
- 300 milliliter runderbouillon.
- 1 theelepel zout.
- 1 theelepel zwarte peper.
- 1 theelepel gemalen piment.
- een halve theelepel nootmuskaat.
- eventueel een snuffje cayennepeper.

Ingrediënten voor neeps & tatties:

- 800 gram kruimige aardappelen.
- 600 gram koolraap. Als je geen koolraap vindt: knolraap kan ook, maar de smaak is milder.
- 50 gram boter.
- een scheutje melk.
- zout en peper.

Bereiding

Snipper de ui en fruit hem zacht in boter of olie. Laat hem niet bruin worden. Bak het gehakt mee tot het net rul is. Voeg dan lever toe als je die gebruikt en bak kort mee. Roer haveremout erdoor en bak dit één minuut mee zodat het wat nootachtig ruikt.

Schenk de bouillon erbij en voeg zout, peper, piment en nootmuskaat toe. Laat dit zacht pruttelen tot je een stevige, vochtige massa hebt. Dat duurt ongeveer 10 tot 15 minuten. Roer af en toe. Het moet niet droog worden, maar ook niet papperig.

Schep het mengsel in een ingevette ovenschaal en dek goed af met folie. Zet 30 minuten in de oven op 180 graden. Zo krijgt het die typische “gestoomde” structuur zonder dat je een echte haggis-maag nodig hebt.

Kook ondertussen de aardappelen en de koolraap in aparte pannen tot ze zacht zijn.

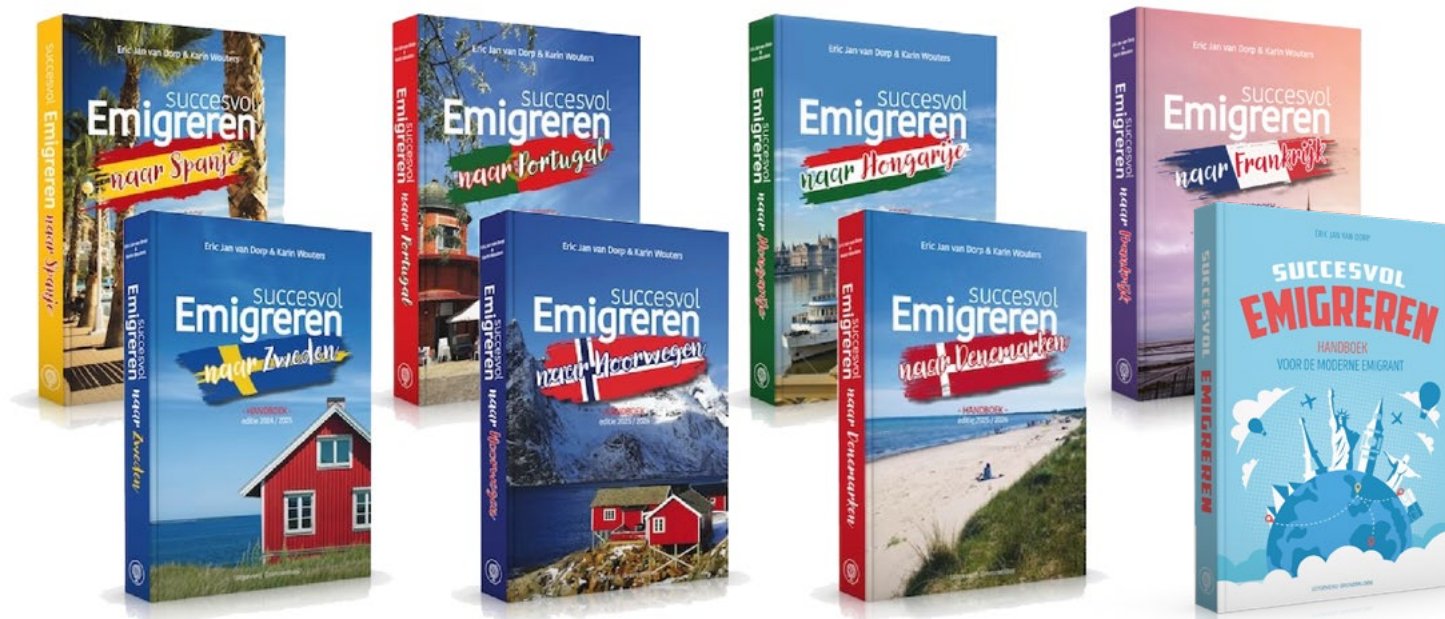
Stamp de aardappelen met boter, een scheutje melk, zout en peper. Stamp de koolraap met boter, zout en peper.

Veel mensen doen er ook een klein scheutje melk door, maar dat hoeft niet.

Serveer

Schep een lepel haggis op het bord met een flinke schep tatties en neeps ernaast. Zwarte peper erover. Klassiek is er ook een scheut whiskysaus bij en natuurlijk een goed glas Schotse single malt whisky, maar zonder dat is haggis ook al op en top Schots!

Emigreren? Bereid je goed voor!

Kijk op [Grenzenloos.nl](https://grenzenloos.nl)

Colofon

Grenzenloos Emigratie Magazine is een digitale uitgave van Uitgeverij Grenzenloos (een imprint van VanDorp Uitgevers) en verschijnt 10 x per jaar.

© 2026 - Uitgeverij Grenzenloos

info@grenzenloos.nl